

متن پرسش

سلام استاد عزیز: خدا قوت اجرتون با امام زمان و در پناه و نگاه ایشان باشید. خیلی ما در حق شما دعا می‌کنیم خدا خیرتون بده ☺ من چند ساله کتابهای شما رو تدریس می‌کنم. گرفتار گناهان شیطان که بودم خودبینی‌ها و... الان احساس می‌کنم بیشتر از گذشته گرفتار عجب شدم و گاهی فکر می‌کنم انگار موثرم در وجود دیگران و از این حرفها انگار خودم رو چیزی می‌بینم. تصمیم گرفتم برای مدتی تدریس رو کنار بذارم و به خودم بپردازم احساس می‌کنم انگار بعضی از مباحث چون الان دیگه پیشرفته تر شدیم در قد و قواره ظرف وجودی من نیست و باید کناره بگیرم می‌خواستم من رو راهنمایی کنید چه کنم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: به هر حال ما در هیچ حالی از وسوسه‌های شیطان و نفس اماره جدا نیستیم و از این جهت باید در هر صحنه‌ای که هستیم متذکر آن وسوسه‌ها باشیم و با نظر به رحمت واسعة الهی و استقرار در تقوا، خود را از آن وسوسه‌ها آزاد کنیم. آری! در کل، اشکال ندارد که به شرایطی فکر کنیم که در تنهایی خود، خود را بیشتر پاس بداریم. موفق باشید